

РЕШЕНИЕ

№ 7771

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12638** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 4923 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 11301/ 2024 г. по описа на СРС, 110-ти състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СОА20-РД11-3052 от 26.10.2020 г., издадено от заместник кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл. 22, ал. 5 и ал. 6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 13 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на П. Г. Г. е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от П. Г. Г. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № СОА20-РД11-3052 от 26.10.2020 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Допълнителни съображения излага в допълнение към касационната жалба.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се явява лично и поддържа касационната жалба.

Ответникът – заместник кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, редовно призован, не изпраща представител. Оспорва касационната жалба с писмен отговор. Депозира молба становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, административнонаказателното производство против П. Г. е започнало със съставяне на АУАН с бл. № 315480 на 15.09.2020 г. от компетентно длъжностно лице: Ц. Е. А., заемащ длъжността старши полицаи при сектор „Общинска полиция“ - СДВР, в присъствието на един свидетел - очевидец, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта - С. С. Б. /служител на МВР/, затова, че на 15.09.2020 г., около 18:25 часа, в [населено място], [улица], управлявал индивидуално електрическо превозно средство в пешеходната зона на [улица], като затруднявал свободното придвижване на пешеходците, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП.

СРС сочи, че АУАН е надлежно предявен и връчен на П. Г. срещу негов подпис, на датата на неговото съставяне, с направено саморъчно отбелязване, че отразеното не отговаря на фактическата обстановка. В законоустановения 7-дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН П. Г. не се възползвал от правото си да представи писмени възражения пред АНО.

Въз основа на направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице – зам. кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, надлежно оправомощен със Заповед № СОА22-РД09-1060/ 13.01.2020 г. на кмета на Столична община, издал процесното НП против П. Г., с което наложил на същия на основание чл. 22, ал. 5 и ал. 6 от ЗМСМА, чл. 54, ал. 1 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 13 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от

компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

При извършената служебна проверка съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София - град, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка следва да се отбележи, че районният съд, като съд по фактите и правото, е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Последните подлежат на проверка от съда като задължение на последния е да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

В случая на П. Г. Г. е наложено административно наказание за нарушение на чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП, изразяващо се в управление на индивидуално електрическо превозно средство по площи, предназначени само за пешеходци (пешеходната зона на [улица]).

Касае се за специална норма, относима към водачите единствено на индивидуални електрически превозни средства.

Съгласно § 6, т. 10 от ДР на ЗДвП "Пътно превозно средство" е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата, а съгласно § 6, т. 10 от ДР на ЗДвП "Моторно превозно средство" е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства и индивидуалните електрически превозни средства.

Съгласно § 6, т. 18б (нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 07.07.2020 г.) "Индивидуално електрическо превозно средство" е пътно превозно средство, оборудвано с електрически двигател/и и максимална конструктивна скорост, надвишаваща 6 km/h, без или със място за сядане с височина на точка R (референтна точка на седене), ненадвишаваща 540 mm, когато превозното средство е с не повече от две колела или с височина на точка R, ненадвишаваща 400 mm, когато превозното средство е с три или повече колела, със собствена маса до 50 kg. Не са индивидуални електрически превозни средства инвалидните колички, обслужващи лица с увреждания.

От горната правна рамка се установява, че за да се приеме, че едно пътно превозно средство представлява индивидуално електрическо превозно средство, същото следва да отговаря на следните критерии: 1. да е оборудвано с електрически двигател; 2. максималната му конструктивна скорост да надвишава 6 км/час; 3. да няма място за сядане или: 4. мястото за сядане да е с височина на референтната точка на седене до

540 мм за двуколесните и 400 мм за превозните средства с три или повече колела; 5. собствената му маса е до 50 кг. Всяко едно електрическо превозно средство, което не отговаря на горните критерии, не представлява индивидуално електрическо превозно средство и по отношение на него не се прилагат правила уредени в ЗДвП за този вид превозни средства.

За да е съставомерно нарушението по чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП е необходимо да е установено по безспорен начин, че управляваното превозно средство е именно индивидуално електрическо такова по смисъла на § 6, т. 18б от ДР на ЗДвП.

В случая, от събраните от СРС доказателства, не се установява по категоричен начин видът на управляваното от П. Г. превозно средство. Последното не е индивидуализирано и не е извършена преценка дали не се касае за велосипед, инвалидна количка, скутер или друг вид ППС или МПС. Единствено при проведения пред СРС разпит актосъставителят сочи, че управляваното от Г. превозно средство е било тротинетка, но последното не индивидуализира превозното средство в достатъчна степен и не може да послужи за доказване на обстоятелството, че се касае именно за електрическо такова по смисъла на горепосочената разпоредба.

В материалите по въззивното дело не са налице доказателства дали процесното превозно средство притежава изброените в § 6, т. 18б от ДР на ЗДвП характеристики, за да може да се отговори на основния по делото въпрос – дали П. Г. е извършил вмененото му нарушение по чл. 80а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП.

Съдът, като инстанция по същество, е бил длъжен да попълни делото с всички относими доказателства. Въпреки това, в производството пред СРС не са събрани съответните доказателства и не е формиран извод относно вида на превозното средство.

В резултат на това съдебният акт е постановен при неизяснена фактическа обстановка, което поставя под въпрос правилността на извода на районния съд, че П. Г. е извършил вмененото му нарушение.

НПК вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107 ал. 2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК). В случая не е извършена проверка и не са събрани доказателства относно вида на превозното средство, което е управлявал касаторът.

За да се отговори на въпроса дали е съставомерно извършеното деяние, следва да се установи дали управляваното от П. Г. превозно средство представлява индивидуално електрическо превозно средство по смисъла на закона.

Ето защо, предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция и забраната за приобщаване на други, извън писмените, доказателства, оспореното решение следва да се отмени и делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, който да събере допустимите и относими доказателства, от които да установи дали процесното превозно средство представлява индивидуално електрическо такова.

При тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС е неправилно и при условията и по реда на чл. 221 ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Водим от горното, Административен съд – София-град, първи касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4923 от 11.11.2024 г., постановено по АНД № 11301/ 2024 г. на СРС, 110 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: